

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10C/247/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316210439
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2316210439.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Foltánovou, v právnej veci žalobcu: F. R.Á., X.. XX.X.XXXX, G. XXX/X, Š., právne zastúpená advokátom JUDr. Borisom Štanglovičom, so sídlom Advokátskej kancelárie Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubányiho 16, o určenie neplatnosti právneho úkonu, takto, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobou podanou na tunajší súd 6. júna 2016 žiadala určiť, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX je neplatná, rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX je neplatná, žalobkyňa a žalovaný sú povinní si navzájom vrátiť všetky plnenia, ktoré si poskytli na základe zmluvy a žalovaný je povinný žalobkyni zaplatiť primerané finančné zadostučinenie vo výške 750 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa žalobu skutkovo vymedzila tak, že so žalovaným uzavrela spotrebiteľskú zmluvu 8. apríla 2013, na základe ktorej jej žalobca poskytol úver vo výške 720 Eur, pričom bola povinná žalovanému vrátiť 1 471,68 Eur v 36 mesačných splátkach vo výške 40,88 Eur, ktorá suma zahŕňala aj úrok vo výške 104,40 % za celé obdobie trvania úveru, teda ročný úrok predstavuje 34,80 % z požičanej sumy. Zmluva obsahuje aj čiastku revolvingu vo výške 412,07 Eur, ktorá mala byť žalobkyni poskytnutá v prípade riadneho splácania úveru s tým, že je žalobkyňa povinná žalovanému vrátiť sumu 981,12 Eur, čo predstavuje navýšenie revolvingu o 138,10 %. Takáto zmluva sa prieči dobrým mravom a je v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka / ďalej len OZ / a teda je neplatná.

3. Tunajší súd rozsudkom pre zmeškanie z 25. januára 2018 č. k. 10C/247/2016-61 žalobe vyhovel a v časti žaloby vzájomného plnenia konanie zastavil. Žalobkyni súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. Krajský súd v Trnave uznesením z 26. marca 2019 č. k. 9Co/172/2018-86 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. V priebehu konania žalobkyňa žiadala súd, aby zmenil žalobný petít, v zmysle ktorého žalovaný je povinný žalobkyni zaplatiť z titulu bezdôvodného obohatenia 142,40 Eur a z titulu primeraného finančného zadostučinenia 750 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd uznesením z 19. septembra 2020 pripustil zmenu žalobného petítu v zmysle návrhu žalobkyni urobenej 19. septembra 2020.

5. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, pričom si uplatnil námietku premlčania. Podľa jeho názoru žalovaný poslednú úhradu splátky úveru eviduje z 10. marca 2017 a zmena žaloby bola urobená 19. septembra 2020, teda po uplynutí premlčacej doby.

6. Za účelom zistenia skutkového stavu veci súd vypočul právneho zástupcu žalobkyne, oboznámil sa s vyjadreniami strán, listinnými dôkazmi a zistil.

7. Žalobca je obchodnou spoločnosťou zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I oddiel: Sro, vložka číslo: 22160/B.

8. Strany uzavreli, a to žalobkyňa 8. apríla 2013 a žalovaný 16. apríla 2013 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvu o revolvingovom úvere, v zmysle ktorého žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 720 Eur a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť úver žalovanému vo výške 1 471,68 Eur pri mesačnej splátke 40,88 Eur, predpokladaná RPMN 70,03 %, ročná úroková sadzba úveru 70,03 %, priemerná RPMN 47,29 %. Rozdiel v predpokladanom RPMN medzi údajmi v požadovanom a schválenom revolvingovom úvere spočíva v údají po poskytnutí revolvingu, pretože v žiadosti sa uvádza 60,29 a v schválenom 62,82.

9. Právny zástupca žalobcu žiadal žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovaného žalobkyni z titulu bezdôvodného obohatenia zaplatiť 142,40 Eur ako rozdiel medzi poskytnutým úverom / 720 Eur / a zaplateným úverom /862,40 Eur /, nakoľko žalobkyňa považuje úver za bezpoplatkový a bezúročný. Z titulu finančného zadosťučinenia si žalobkyňa uplatnila 750 Eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú žalovaný nezákonne od žalobkyni obdržal.

10. Právny zástupca žalovaného po zmene žalobného návrhu sa písomne vyjadril a vzniesol námietku premlčania. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že žalobca poslednú úhradu vo výške 40,88 Eur zaplatil 10. marca 2017 a zmena žalobného petitu bola súdu navrhnutá 19. septembra 2019, teda po uplynutí dvoch rokov. V časti žaloby na finančné zadosťučinenie žalovaný vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobca si svoj nárok odvodzuje od skutočností známych v roku 2013 a uplatňuje si ich po uplynutí premlčacej doby.

11. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania právny zástupca žalobcu uviedol, že nárok žalobcu nie je premlčaný, premlčacia doba by mohla začať plynúť od lehoty, kedy bol predmetný úver splatný v celom rozsahu. V danom prípade žalobca celý úver nezaplatil, pretože z úverovej zmluvy vyplýva povinnosť žalobcu zaplatiť žalovanému 1 471,68 Eur a žalobca zaplatil 862,40 Eur. K plynutiu subjektívnej a objektívnej premlčacej doby sa nevedel vyjadriť, ale podľa jeho názoru žalobca o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel pri zmene žalobného nároku, a to 23. júna 2017.

12. Na takto zistený skutkový stav vo veci súd vec právne uzatvára:

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka / ďalej len OZ / pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatí. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

15. V danom prípade predmetom konania po zmene žalobného nároku z 19. septembra 2019 je vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplataenie finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na vznesené námietky premlčania, súd ako prvú otázku riešil, či pri uplatnených nárokoch tieto nie sú premlčané. Pokiaľ by súd zistil, že nároky žalobcu sú premlčané, bez ďalšieho dokazovania by musel žalobu zamietnuť.

16. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, a preto sa premlčuje podľa § 100 ods. 1 OZ. Právo na vydanie získané bezdôvodným obohatením sa môže premlčať v subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nie je možné oprávnenému jeho nárok priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, ako premlčacie doby objektívne. V prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jeho úkor obohatil vtedy keď skutočne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. To, kedy oprávnený získal informácie o právnej možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia / napríklad o tom, ako možno právne kvalifikovať jeho nárok /, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevanté. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo, a to bez ohľadu, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pri posudzovaní plynutia subjektívnej premlčacej doby je významné aj to, či ide o plnenie získané z neplatného právneho úkonu alebo plnenie získané bez právneho dôvodu. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/237/2005 „ V prípade plnenia z neplatného právneho úkonu, právna skutočnosť, ktorou je v tomto prípade právny úkon, síce nastala, ale právny úkon je postihnutý neplatnosťou / je vadný “. To znamená, že právny úkon nemal za následok vznik práva ani povinnosti na poskytnuté plnenie.

17. V danom prípade žalobkyňa tvrdila neplatnosť právneho úkonu spočívajúcu v tom, že žalobkyňa v zmysle zmluvy je povinná vrátiť žalovanému navýšenie poskytnutej sumy revolvingu o 138,10 %, že zmluva nezabezpečuje rovnosť medzi stranami a ide o hrubé znevýhodnenie žalovaného voči žalobcovi.

18. Súd v zmysle podrobil zmluvu prieskumu a zistil, že žalobca si podal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom žalovaný 16. apríla 2013 v Bratislave a žalobca 8. apríla 2013 v Š. podpísali žiadosť/ zmluvu o revolvingovom úvere. Na základe údajov v žiadosti a údajov o schválenom revolvingovom úvere je zrejmý rozdiel spočívajúci v údajoch o predpokladanej RPMN / v žiadosti 60,29, v zmluve 62,82 /, v zmluve je uvedený údaj o RPMN za úver v % 67,89 a v žiadosti tento údaj chýba. Je teda zrejmé, že zmluva nevznikla na základe konsenzu zmluvných strán. „Súd považoval konanie veriteľa - navrhovateľa nie za prijatie návrhu predloženého odporcom, ale za nový návrh... Pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a písomné prijatie.“ / Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 13Co/1266/2014 / Vzhľadom na uvedené žalovaným bol žalobkyni daný nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru, bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu nového návrhu. Pokiaľ má byť zmluva jasná, zrozumiteľná a nemá byť zavádzajúca, nesmie sa žiadny údaj v rôznych častiach textu odlišovať od údajov prvotného. V opačnom prípade zmluva je neplatná, tak ako je tomu v tomto prípade / § 39 OZ /.

19. Podľa názoru súdu v danom prípade zmluva o revolvingovom úvere je neplatná a skutkovou podstatou bezdôvodného obohatenia je plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zmenila žalobný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia 19. septembra 2019. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, súd na pojednávaní konanom 14. septembra 2020 sa zaoberal plynutím subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, pričom právny zástupca žalobcu sa nevedel vyjadriť k začiatku plynutia premlčacích dôb. Uviedol, že podľa jeho názoru žalobca sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení 23. júna 2017, kedy došlo k zmene žalobného petitu. V tomto smere súd uvádza, k zmene žalobného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia došlo na pojednávaní 19. septembra 2019. Preukázať začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby / teda kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil / leží na pleciah žalobkyne, ktorá neuniesla dôkazné bremeno ohľadne začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Súdu nepredložila ani jeden dôkaz o zistení ohľadne nadobudnutia vedomosti, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba sa viaže na skutočnosť, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa prvú splátku žalovanému zaplatila 26. mája 2013, teda tento deň je dňom, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia 19. septembra 2019, teda po uplynutí premlčacej doby, z ktorého dôvodu súd žalobu zamietol.

20. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne, opierajúci sa ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce / Krajský súd Prešov Spisová značka: 13Co/80/2016 /.

21. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod. / Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Súd žalovanému, ako úspešnej strane v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania podľa § 255 ods. 1 Csp. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 o ods. 2 Csp.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.